

KAPITOLA DRUHÁ, v níž se objevuje mnoho zajímavých mužů

Ruský invalida (Sankt Petěrburg)

2. (14.) července r. 1877

<p><i>...Po uzavření příměří mezi Portou a Srbskem vyslyšeli mnozí patrioté slovanské věci, udatní rekové země ruské, kteří slouží jako dobrovolníci pod vedením chrabrého generála Čerňajeva, výzvu cara Osvoboditele</i></p>	<p><i>a riskující své životy prodírají se divokými horami a temnými lesy k bulharské zemi, aby se spojili s pravoslavným vojskem a zakončili svůj hrdinský čin dlouho očekávaným vítězstvím.</i></p>
--	--

Zprvu Varja pronesená slova vůbec nepochopila. Ze setrvačnosti nejprve přikývla, potom zavrtěla hlavou a teprve pak ohromeně otevřela pusou.

„Nedivte se,“ pronesl teskným hlasem podivný rolník. „Že jste d-dívka, je patrné – tady vám zpod čapky vylezla k-kadeř. To za první.“ (Varja kradmo zasunula zrádný pramen.) „Že jste Ruska, je také zjevné: ohrnutý nos, ruské vysedlé lícní kosti, rusé vlasy a h-hlavně – nejste opálená. To za druhé. Pokud jde o ženicha, je to také jednoduché: c-cestujete v přestrojení, tedy v soukromém zájmu. A jaký může mít dívka vašeho věku soukromý zájem v operační armádě? Jedině romantický. To za třetí. A n-nyní za čtvrté: ten vousáč, co vás sem přivedl a pak zmizel, byl váš průvodce? A peníze byly samozřejmě schovány mezi věcmi v zavazadle? Všechno důležité máte mít u s-sebe. Jak se jmenujete?“

„Varja Suvorovová. Varvara Andrejevna,“ vyjeveně zašeptala Varja. „Kdo jste? Odkud?“